Історія Антоніни Немирі – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Голос Донеччини»

Голос рідної землі, який неможливо заглушити.

Для когось Батьківщина - це точка на карті. А для когось - рідні вулиці, знайомі обличчя, голоси земляків, спогади про дім і відчуття приналежності до своєї землі, яке неможливо втратити навіть тоді, коли повернутися додому поки немає змоги.

Саме такою є місія Антоніни Анатоліївни Немирі - директорки Комунального закладу «Центральна публічна бібліотека Вугледарської міської територіальної громади». Своєю щоденною працею, професійною активністю та небайдужістю вона зберігає пам’ять про рідний край, підтримує земляків і допомагає голосу Донеччини звучати далеко за межами рідного міста.

Її професійний шлях у бібліотечній справі розпочався у 2005 році з посади бібліотекаря І категорії. Згодом вона працювала бібліографом, провідною бібліотекаркою, а з 1 лютого 2022 року очолює бібліотеку. За роки роботи бібліотечна справа стала для неї не просто професією, а покликанням - служінням людям, українській культурі та рідній землі.

Війна докорінно змінила життя Вугледарської громади. Місто та всі сільські населені пункти громади перебувають під тимчасовою окупацією, а її мешканці були змушені залишити домівки й роз’їхатися по різних куточках України. У цих надзвичайно складних обставинах особливо важливо було зберегти те, що об’єднує людей незалежно від відстаней - спільну пам’ять, культурну спадщину, відчуття дому та зв’язок із рідною громадою.

Під керівництвом Антоніни Немирі бібліотека продовжує працювати для мешканців громади, які опинилися далеко від рідного краю. На Київщині працівниками бібліотеки проводяться зустрічі у гостинних просторах громад, які прийняли вимушених переселенців, від Українського ПЕНу до музею М.Пимоненка.

Особливе значення має робота зі збереження краєзнавчих матеріалів, документування історії громади та популяризації її культурної спадщини. В умовах війни пам’ять стає не лише свідченням минулого, а й основою майбутнього відновлення. Зібрані матеріали, історії та спогади допомагають зберегти живий образ Вугледарської громади, її людей, традицій і подій для наступних поколінь.

Розвиваючи співпрацю з бібліотеками України, установами культури, організаціями науково-технічної інформації, громадськими об’єднаннями, благодійними фондами та творчими спілками, пані Антоніна шукає нові

можливості для підтримки бібліотечної діяльності й потреб громади. У навчальних закладах громади Антоніна Немиря проводить краєзнавчі бібліотечні уроки, де розповідає про історію рідного краю, про локальну ідентичність, допомагає учнівській молоді з написанням робіт з дослідження історії та культури Вугледарської ТГ.

Багато сил директорка присвятила вивченню і популяризації спадщини Анатолія Овсієнка – сліпого поета-гумориста, члена НСПУ. Творчість Анатолія Васильовича у її роботі цікаво поєднується зі спадком відомих постатей громад, де наразі мешкають Вугледарці. Таким чином налагоджуються культурні зв'язки між громадою та тими, хто прихистив переселенців з Вугледара та навколишніх сел. Пані Антоніною було ініційовано проведення відкритого конкурсу читців гуморесок А.Овсієнка «Торба сміху».

Важливою складовою діяльності Антоніни Анатоліївни є участь у професійному житті бібліотечної та культурної спільноти України. У 2026 році Антоніна увійшла до Ліги лідерок бібліотек України, створеною з метою об'єднати справжніх лідерів бібліотечної галузі країни. Також саме вона стала учасницею проєкту Міністерства культури України «Бібліотека як простір психосоціальної підтримки», що дозволить Вугледарській бібліотеці надавати психоемоційну підтримку своїм користувачам.

Її праця - це внесок у збереження культурної ідентичності Вугледарської громади, підтримка земляків і представлення Донеччини в загальноукраїнському культурному просторі.

Антоніна Немиря - голос Донеччини, який об'єднує людей, береже пам'ять про рідну землю та нагадує: навіть коли дім далеко, його голос продовжує звучати в серцях тих, хто його любить.